

Formació per a una interpretació prehistòrica

La formació de les persones que actuen en una pel·lícula d'ambientació històrica d'un període diferent de l'actual revist una gran importància, ja que la seua interpretació estarà afectada, de forma substancial, per la credibilitat dels seus gestos. Esta preparació és ben coneguda en casos d'actors de prestigi internacional que han modificat fins i tot el seu pes o la seua forma física i que s'han documentat, com a part de la preparació de la seua interpretació. Menys coneguda és la formació dels extres o figurants que participen en els rodatges cinematogràfics. Durant els mesos de juny i juliol de 2006 participàrem en l'assessorament a l'equip de direcció d'actors de la pel·lícula *Sa majestat Minor* en la preparació del seu rodatge. Qüestions com les postures de repòs de les persones, el ritme de l'activitat quotidiana al poblat i els casos d'excepcional increment de l'activitat, la situació dels personatges en els seus àmbits domèstics i els llocs i objectes que havien d'acompanyar les accions en l'època en què està ambientada la pel·lícula (un moment imprecís entre el neolític i l'edat del bronze), van ser tractats minuciosament en reunions de discussió animada i duració interminable.

La preparació de tots ells (actors, actrius i figurants) es va fer a final d'agost de 2006, acompanyant el procés del càsting del director Jean-Jacques Annaud a la Ciutat de la Llum (Alacant) i als llocs de rodatge d'exterior a la Cala del Conill (la Vila Joiosa, Alacant).

Els objectius del procés formatiu eren: familiaritzar els i les figurants amb els objectes que haurien de manipular durant l'acció, incloent aspectes de seguretat en el treball, introduir-los als processos tècnics coneguts en l'època, ensenyar-los els gestos artesanals precisos que havien d'acompanyar cada acció. Açò era particularment important, ja que determinats treballs artesanals requereixen, perquè el gest presente la mestria necessària, llargs processos d'aprenentatge que quedaven fora dels objectius i les possibilitats d'aquest context formatiu. La talla i el poliment de pedra, la fabricació ceràmica de grans atifells i la seua cocción, la filada, el tintatge i la teixidura, la producció de foc, el descarnament d'animals i el tractament de pells, la metal·lúrgia, la pintura i el maquillatge amb pigments naturals, la fabricació d'objectes d'os i d'ornaments de petxina marina, són procediments que rares vegades formen part del patrimoni formatiu d'una persona del segle XXI.

No obstant això, el càsting va contribuir perquè aquest curs fóra un èxit: en un temps rècord (quatre dies), la majoria dels participants van aconseguir dominar activitats manuals per a les quals altres grups amb què hem treballat han necessitat mesos, i fins i tot anys. Entre els figurants seleccionats hi havia artesans manuals, alpinistes, arqueòlegs i avesats mestres del bricolatge.

Quant als formadors, hi van participar arqueòlegs especialistes en tecnologia prehistòrica (veure dossier fotogràfic) i professors de dansa, de portament d'objectes en el cap i de taller de joieria i ceràmica.

Però hi ha un aspecte que va superar els objectius de la formació: la identificació dels alumnes amb l'època i la cohesió del grup. Constatàrem el primer punt en la quantitat de preguntes que van sorgir durant les classes i també en iniciatives com tallar-se el cabell amb utensilis lítics (proposta d'un figurant que era perruquer), i la segona cosa, en el fet que es van posar, per iniciativa pròpia, a pintar-se la cara els uns als altres (adults, ancians i xiquets) al final d'una jornada formativa en les terrasses de la Ciutat de la Llum. Tots van ser moments màgics en què no vam poder deixar de pensar que havien construït per si sols, com en la prehistòria, un grup social d'ajuda mútua.

Paula Jardón Giner

CISTELLERIA-TEIXIT

